RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1799/75

af 10. juli 1975

om åbning, fordeling og forvaltning af et autonomt fællesskabstoldkontingent for 1975 for ferrosilicium henhørende under pos. 73.02 C i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til udkast til forordning, forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 2423/74 [1] har Rådet åbnet og mellem medlemsstaterne fordelt et toldfrit bundet fællesskabstoldkontingent for 1975 på 20 000 tons ferrocilicium henhørende under pos. 73.02 C i den fælles toldtarif;

som følge af de nuværende produktionsmuligheder i Fællesskabet og det stærkt stigende behov for ferrosilicium til stålproduktionen vil den ovennævnte kontingentmængde ikke fuldt ud dække Fællesskabets behov for indførsel af ferrosilicium fra tredjelande; det forekommer derfor hensigtsmæssigt at åbne et autonomt fællesskabstoldkontingent, hvis størrelse bør begrænses til 12 500 tons; fastsættelse på kontingentmængden på dette niveau udelukker ikke en ny justering i løbet af kontingentperioden; for ikke at ødelægge mulighederne for en udvidelse af produktionen inden for Fællesskabet bør kontingenttolden fastsættes til 7 %;

der bør særligt sikres lige og kontinuerlig adgang for alle importører i Fællesskabet til kontingentet og vedvarende anvendelse af den for dette fastsatte sats for alle indførsler i alle medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; denne fordeling skal for i videst muligt omfang at svare til den faktiske markedsudvikling for den pågældende vare foretages i overensstemmelse med medlemsstaternes behov, som udregnes på den ene side på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler af den pågældende vare fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

ud fra de tidligere foreliggende statistiske oplysninger og i betragtning af den forventede udvikling på markedet for ferrosilicium for indeværende år er det ved forordning (EØF) nr. 2423/74 åbnede toldkontingent på 20 000 tons blevet fordelt på følgende måde i procent:

Benelux	64,75
Danmark	0,75
Tyskland	15,00
Frankrig	0,25
Irland	1,25
Italien	4,25
Det forenede Kongerige	13,75

da det drejer sig om et autonomt fællesskabstoldkontingent, der skal dække yderligere importbehov, der opstår i Fællesskabet, kan det accepteres, at fordelingen af den supplerende kontingentmængde sker i forhold til de af hver enkelt medlemsstat reelle behov; for så vidt angår Irland, berettiger denne medlemsstats nuværende udnyttelsesgrad af den oprindelige kvote, samt de nyeste tilgængelige økonomiske og statistiske oplysninger, ikke på nuværende tidspunkt til, at denne stat får del i den påtænkte forøgelse af fællesskabstoldkontingentet; såfremt yderligere behov senere skulle opstå i denne medlemsstat, vil denne i øvrigt altid kunne benytte den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 3 i denne forordning; dette fordelingssystem gør det muligt at sikre en ensartet anvendelse af den fælles toldtarif;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af den pågældende vare bør kontingentmængden deles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem de ovenfor nævnte medlemsstater, medens anden del udgør en reserve, der skal dække disse medlemsstaters senere behov i tilfælde af, at deres nye kvota opbruges, samt de yderligere behov, der måtte opstå i de øvrige medlemsstater; for at give importørerne i medlemsstaterne en vis sikkerhed bør første del af kontingentet fastsættes på et relativt højt niveau, som i det foreliggende tilfælde kunne være på 11 500 tons;

[1] EFT nr. L 261 af 27. 9. 1974, s. 16.

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt ; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse et det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en supplerende kvota på reserven ; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, så ofte som reserven tillader det ; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde indtil kontingentperiodens udløb ; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom ;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater ;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske Union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Fra og med ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning og indtil 31. december 1975 åbnes i Fællesskabet et toldkontingent på 12 500 tons for ferrosilicium henhørende under pos. 73.02 C i den fælles toldtarif.

2. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes tolden i den fælles toldtarif til 7 %.

3. De nye medlemsstater anvender inden for rammerne af dette toldkontingent tolden beregnet i overensstemmelse med de på dette område i tiltrædelsesakten fastsatte bestemmelser.

Artikel 2

1. En første del på 11 500 tons af dette fællesskabstoldkontingent fordeles mellem visse medlemsstater ; kvoterne, som med forbehold af artikel 6 er gældende indtil den 31. december 1975, udgør for hver af disse medlemsstater følgende mængder :

Benelux	5 700 tons,
Danmark	17 tons,
Tyskland	3 650 tons,
Frankrig	13 tons,
Italien	130 tons,
Det forenede Kongerige	1 990 tons.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 1 000 tons, udgør reserven.

Artikel 3

Opstår der behov for ferrosilicium i Irland, trækker denne medlemsstat en passende kvota på reserven, i det omfang størrelsen af denne gør det muligt.

Artikel 4

1. Såfremt en af de i artikel 2 omhandlede medlemsstater har udnyttet 90 % eller derover af sin oprindelige kvota — som fastsat i denne artikel, stk. 1, — eller af samme kvota nedsat med den mængde, som er tilbageført til reserven — såfremt artikel 6 har fundet anvendelse — trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 10 % af den oprindelige kvota i det omfang, reserven tillader det, eventuelt afrundet til nærmeste større enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvota har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser en tredje kvota på 5 % af den oprindelige kvota.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvota har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan disse medlemsstater trække mindre kvoter end fastsat i disse stk., såfremt der er grund til at antage, at de ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stk.

Artikel 5

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 4, gælder indtil den 31. december 1975.

Artikel 6

Såfremt de i artikel 2 omhandlede medlemsstater ikke har opbrugt deres oprindelige kvoter senest den 1. november 1975, tilbagefører de den uudnyttede del af denne kvota, som den 15. oktober 1975 overstiger 20 % af den oprindelige mængde, til reserven. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. november 1975 Kommissionen om de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted til og med den 15. oktober 1975, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 7

Kommissionen fører regnskab med de af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2, 3 og 4 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. november 1975 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 6.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3 og 4, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i toldkontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som varen forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, som er afskrevet på de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 9

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne den om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 1. august 1975.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 1975.

På Rådets vegne

E. COLOMBO

Formand